

приятеля си, стругаря, който подскочилъ три педи високо отъ радостъ, че Цигуларьтъ най-послѣ си намѣрилъ булка и ще се жени. Той се врекълъ да дойде съ цѣлото си сѣмейство.

Дългоочакваниятъ день дошълъ. Сватбаритѣ се сбрали и тръгнали да взематъ калинката отъ розовата градина. Най-напрѣдъ, като най-старъ сватъ, вървѣлъ рогачьтъ, слѣдъ него Цигуларьтъ заедно съ стругаря, а слѣдъ тѣхъ цѣлъ роякъ сиви, зелени и шарени брѣмбари. Всички приказвали, шегували се и се радвали на хубавото врѣме, докато стигнали до градината. Калинката заедно съ сватовеѣ си излѣзла да ги посрѣщне и ги поканила на ядене и пиене. Трапеза съставяли розитѣ съ сладкия си и миризливъ сокъ. Най-много ялъ и пилъ рогачьтъ. Отъ лакомия той счупилъ даже чашкитѣ на шестъ розови цвѣтчета. Слѣдъ това сватбаритѣ тръгнали пакъ къмъ дома на Цигуларя, но при тѣхъ била сега и калинката. Започнала се голѣма сватба. Прѣдвождалъ я пакъ рогачьтъ. Но сега той билъ много веселъ: не могло да се стои отъ пѣснитѣ и виковетеѣ му. Младоженцитѣ били заобиколени отъ фамилията на стругаря и рой брѣмбари, които брѣмчели, извивали се въ въздуха и прѣхвърквали ту напрѣдъ, ту назадъ.

На ябълката се устроило голѣмо пиршество. Всѣки ялъ и пилъ колкото могълъ. Прѣдъ всѣкиго било сложено най-обичното му ястие и питие. Цигуларьтъ и калинката яли отъ единъ цвѣтъ. Слугували имъ малки брѣмбарчета. И трудолюбивитѣ мравки шѣтали постоянно нагорѣ-надолу, за да задоволятъ всичкитѣ гости. И наистина, тѣ били доволни: шегували се, пѣли стари народни пѣсни и непрѣкъснато се смѣяли. Рогачьтъ самъ ядѣлъ и пиялъ за трима, докато му се позамаяла главата, та хвъркналъ срѣщу единъ клонъ, ударилъ се и си счупилъ лѣвия рогъ. Това го разсърдило, замърморилъ ядосано и полетѣлъ къмъ своя джбъ. Но сватбаритѣ не обърнали внимание на него, а продължили веселбата си. Тоя день, за щастие, ку-